

There are no translations available.

மாலாவாக்கு திருமணமாகி மஃன்று மாதங்கள் ஆகியிருந்தது. மாமியார் ஜெயந்தி சின்ன சின்ன விஷயங்களுக்குக் கோபித்துக்கொண்டாலும் சண்டை எதுவும் பரிதாய் இதுவரை நடக்கவில்லை.

அன்று மாலையான்கு மணிக் கு மாலாவாக்குமும் ஜெயந்திக் குமும் சண்டை பற்றிக்கொண்டது. சும்மார் ஓர் மணி நேரம் நீடித்த சண்டை பின்பு அடங்கியது. மாலாவின் கணவன் கார்த்திக் அலுவலகம் முடிந்து வீட்டு வந்தபோது வீட்டு அமையாக இருந்தது. பக்கத்து வீட்டு அனுராணிக் கு அது ஏமாற்றமாக இருந்தது. கார்த்திக் வந்ததும் மாலா தனது நடந்த சண்டையைச் சொல்லி மாமியாரை பற்றிக் கோள் மட்டிவாள், அதுபோல ஜெயந்தியும் கார்த்திக் கிடம் மாலாவைப் பற்றி குறை சொல்ல கார்த்திக் கு யார்ப் கம் நிற்பது என்று திரியாமல் தலையை பிய்த்துக் கொள்வான் என்று எதிர்பார்த்த அனுராணிக் கு மாமியாரும் மருமகளும் சந்தோஷமாக கார்த்திக் கிடம் பசிக்கொண்டிருந்தது ஆச்சரியமாக இருந்தது.

மறுநாள் ஜெயந்தியிடம் நேரடியாகவே கேட்டாள் அனுராணி.

“நானும் என மருமகளும் சண்டை போட்டோம் அத அப்பவே மறந்துட்டோம், அதுவாமில்லாம அத கார்த்திக் கிட்ட நானும் என மருமளும் சொன்னா அவன் நிம்மதி போயிடும் அதனால் சண்டை நடந்ததப்பத்தி அவன் கிட்ட மிச்சு விடுறதில்ல.” சொல்லிவிட்டு தனது மருமகளுக்கு தலைவாரிவிட சீப்புடன் சினை ஜெயந்தியை பொறாமையாய் பார்த்தாள் அனுராணி..